

כ:

עין משפט
נר מצוה

ב א מ"י פיה מלכות
 כלם הלם א
 ב א ב מ"י פיה מלך אל
 הל' יח פה עין מד
 טורס שש פקוק ב
 ב א מ"י פיה מלך
 מעורר הלם א
 ופיה מלך מלם הלם א
 פה עין קי
 ב א מ"י פיה מלך
 מלם הל' יח פה
 עין
 ב א מ"י פיה מלך
 פה פה
 ב א מ"י פיה מלך
 פה עין קי
 ב א מ"י פיה מלך
 הל' א מ"י פיה קי
 ב א מ"י פיה מלך

לעזי רש"י
בר"ץ. עריסה.

רבינו חננאל

קריטיו וטופל מאלי:
אמר רבי ל הלכה
כרשב"ג דאמר מטה
שנקלטה וצאן וקפה
ודיו מטה המיוחדת ללשים
אין צריכין לכפותה:
וזהו לשון ר' דוד
ואין לעשות כדו שדרך
המלך את שיעור. אמר
שמואל כל האמר בפרשת
המלך המלך מנחו בו
וזהו תנן אמר לא נאמר
פרשה זו משפט המלך
ליקח את בני ישראל
לעשום לו כבודו
ובפרשי לחורש חורש
לקצור קציר וועלשת
כלי מלחמתו וכלי
רכבו. וכנות ישראל
יקח להיוו לו רכוחת
בחת ואופות וישות בני

[illegible]

כהן גדול פרק שני סנהדרין

מלך בותר וכו'. * חימה למה נענש אחאב על נבואת כיון שלא רצה
למכור לו כרתו ועוד דבפרק הכוסם אלא לר"ז (ב"ק דף ט.
קאמר דוד שאל אם היה יכול להחליף גדישין של שעורין מישראל
למת כפני בהמנו (ו) וי"ל דבפרשת המלך כתיב (שמואל א ט) יקח ונתן

עבדיו ולא לעמו ועוד י"ל דכחם
היה יכול ליקח אם היה רוצה אבל
בזה שאל אחס שמכרו לו השב
שנים שרשם בידו לומר לא אמכור
וע"ל דנענש לפי ששאל הכרם
לעשות ע"ז דכתיב (מלכים א כב)
אשר לו ג' ג'ן ירק כמו המהקדשים
והמטהרים א"ל הגנות (ישעיה סו)
והנקדן תיך דלמי מותר רק בשדות
הרקדוקים מן העיר דלא מעלי כל
דאבל כרם נבות היה אלא היכל
אחאב בצמרון וע"ל דדוקא בשדה
מקנה אבל שדה אחזה שרש מאבותיו
אל כמו שהשיב נבות מילה לי
מחמי נחלת אבותי ק"א ע"ל נמי
דפרשת המלך לא נלמדה רק על
המלך שמתקן על כל ישראל ויהודה
ומחלת המקום ואחאב לא מתקן על
יהודה וגם לא מתקן מחלת המקום:
דל

ויהודה אמר שמואל יכל האמור בפרשת מלך מלך
נאמרה פרשה זו אלא לאיים עליהם שנאמר ישוב
אימיתו עליך כתנאי ר' יוסי אומר ככל האמור בפרשת
יהודה אומר לא נאמרה פרשה זו אלא כדי לאיים עליה
עליך מלך שתהא אימתו עליך וכן היה רבי יהודה
בבבלי בנכנסתו לארץ להעמיד להם מלך ולהכריח
להם בית הבחירה רבי נתנוראי אומר לא נאמרה
פרשתו שנאמר ואמרת אישימה עלי מלך וגו' ב
שבעדורו כהונן שאלו שנאמר תנה לנו מלך לשפוטנו
שקלקלנו שנאמר והיונו גם אנחנו ככל הגוים ונאמרו
תנאי רבי יוסי אומר שלש מצות נצטוו ישראל במ
להם מלך ולהכריח ורעו של עמלק ולבנות להם בי
איוה מהן תחילה כשהוא אומר כי יד על כס יה מ
אומר להעמיד להם מלך תחילה ואין כסא אלא מלך
על כסא ה' למלך ועדיין איני יודע אם לבנות להם ב
להכריח ורעו של עמלק תחלה כשהוא אומר והיו
וגו' ויהיה המקום אשר יבחר ה' וגו' אומר להכריח
וכן ברור הוא אומר ויהי כי ישב המלך דוד בבית
ויכתוב ויאמר המלך אל נתן הנביא ראה הן אנכי וישב
ירושלם לקיש בתחילה מלך שלמה על העליונים שנאמר
ה' ולבסוף מלך על התחתונים שנאמר כי הוא רודה ב
ועד עזה רב ושמואל חד אמר תפסח בסוף העולם ו
אמר תפסח ועזה בהדי הואו יתבו וכשם שמלך על
מלך על כל העולם ולבסוף לא מלך אלא על
מלכה היתה מלך על ישראל וגו' ולבסוף לא מלך אלא
מלכה קהלת בן דוד מלך בירושלם ולבסוף לא מלך
הנה מסתו שלשלמה וגו' ולבסוף לא מלך אלא
היה חלקי מכל עמי רב ושמואל חד אמר מקלו וחד
הדר רב ושמואל חד אמר הדר וחד אמר לא הדר מאן
והדיוט ומאן דאמר הדר מלך והדיוט ומלך: פורין
אוצרות מלכים למלך ושאר ביזה שבזיון מחצה למלך
אבוי לרב דימי ואמרי לה לרב אחא בשלמא אוצרות
דמלכא אלא שאר ביזה שבזיון מחצה למלך ומחצה

מלחמתנו (ש"א ח): **בפחילה**. קודם שנשא שלמה נשים וכריות מלך א
 וכולו. והכי קאמר קרא כי הוא רודה בכל עבר הנהר כמתפסח
 גיטין (דף סח:): **גודרו**. עלייתו ובפסד טהרות (ולפי פסד טה"א) פל
 קידרו וחד אמר מקלו (ויקרא דבא חמ"א). והוא מנקידה

סִירוּגוֹ. קְשִׁירוֹתָיו. **מִסְכּוֹ.** שֵׁשׁ קִבְצִים (3) בְּאֶרְצוֹתָיו וּמוֹחֲזִין בָּהֶן לְרִאשֵׁי רְעוּתוֹת הַתְּלִיחִים בְּעֹזר וְעוֹנֵדִים וְאִין מְרַכִּיבִין הַרְעוּשָׁה עַל גְּבִי הַחֲבִלִים מֵעַל צֶבֶה. הַחֲבִלִים מְרַכִּיבִין עַל אֲרוֹחוֹת הַמִּטָּה מִיָּתֵן וּמִיָּתֵן וְאִין וְהוּא סִירוּגוֹ. הָעֲרִיסָה. עֲרִיסַת תַּיִמָּקוֹת

ציריך: משפסס צעור הדג כדי להחליק משפסס צעור הדג כדי להחליק
הארוכות יפסס: למען יא
עור הדג. הלא אין יופין יוכר
שהרי מכותם הן תמיד בראש
החצלים המסורגין על גבן: מעט
אעלי ואפוקי בצוויגים. בצוויג
ונקיס של ארוכות מכנים ומזיא
ראש החצל ומסרג: באבסא.
לולאות התלויות נקצי ארכיטומיו
וכן מכנים ראשי רעועות הלולאות
בשם העור: שנקליגה יולאין
נקליטין שני עינים ארוכות ומעמידין
אותן באמצע דופני המטה אחד
מראשיתיה ואחד מרגלותיה ומשפלין
הן בראשיתיהן ומנימין קנט מזה לזה
ועליו פורסין הכילה ויש שמחברין
אותן נקליטין למטה הימני וילאין
שמחברין וילאין מן המטה ואין יכול
לפסות מפני נקליטיה: ווקס.
סירוגה מעל גבה
מתי מקבלין טומאה
טופס בעור הדג ואי
מעל גבה למעלה
ואת המטה מטה
דרגש אעולי ואפוקי
בב אמר ר' יהושע בן
רבי יעקב בר אמי
וצאין ווקפה רדיו:
ממת הרשות על פי
החדר ופורץ הלעשות
החדר המלך אין
ויוזין ונותנין לו והוא
תניא הדיא וימנא
דררשות אלא ע"פ ב"ד
דתנא בן מילי דמלך
היה הכהן עומד בר

על מראשותיה או על מרגלותיה
(ו) וארכובותיה למעלה ודיו: **מתני'**
ופורץ. גדרות אחרים: **לעשות לו**
דרך. גדרו ולכרמו: **חלק כפרש.**
חלק היסע בורר דראון וטוטל מתנה:
גמ' כפרסה חלק. כספר שמואל
(א ה) **גינים** ובנותיהם יקח ויחולא
כסה: **רב אמר לא נאמרה פרש.**
שמואל אלא לאיים עליהם שחלה
אימת מלכם שחלה אצל איזי מותר
לעשות: **ה"ג רבי יהודה** אומר לא
נאמרה פרש וז אלא לאיים עליהם.

וְלֹא גִרָם לִירֵשָׁם וְלִהְיוֹתָם דֹּהַר לִרְרָם
יִהְיוּ יִשְׂרָאֵל לְאֻמָּה לְהַעֲמִיד
הַבְּחִירָה וְאֵינִי יוֹדֵעַ
מִמָּה לָּהּ בְּעֻמְלָה הִיא
שְׁנֹאמֶר וַיֵּשֶׁב שְׁלֹמֹה
הַבְּחִירָה תַּחֲלָה אוֹ
לִכְס מִכָּל אוֹיִבֵיכֶם
יֵדְעוּ שֶׁל עֻמְלָה תַּחֲלָה
וְהָ הִנִּיחַ לוֹ מִסְבִּיב
בְּכִית אֲרוּיִם וְגו' אִמֵּר
וַיֵּשֶׁב שְׁלֹמֹה עַל כִּסְאוֹ
לִעֲבֹר הַגֹּדֶל מִתַּפְסָה
זֶה בְּסוֹף הָעוֹלָם וְחָד
תַּפְסָה וְעַל עוֹזָה כִּךְ
יִשְׂרָאֵל שְׁנֹאמֶר "אֵינִי
עַל יְרוּשָׁלַיִם שְׁנֹאמֶר
לֹא עָלַי מִטָּטוֹת שְׁנֹאמֶר
מִקְלוֹ שְׁנֹאמֶר "וְהָ
מִרְגָּנוֹ הָדָר אוֹ לֹא
יֵאמֹר לֹא הָדָר מִלֶּךְ
עֲשׂוֹת לוֹ דָּרָךְ: ת"ר
מִבְּחִירָה לָעַם אִמֵּר לִיה
מִלְכִּים לְמֶלֶךְ אוֹרְחָא
לָעַם מִגְּנֹל דְּכַתִּיב
וַיִּשְׁמָשׁוּ

על עליונים: וכס שמך על הספס וסוף על מלך על כל העולם
נז עז: על מקלו. שהשליכו אשמדאי מכאסו כדאמרין במסכת
ש רב האי מקידה הוא מקידה של חש (י) ודומה לו חד אמר
שמונה על מים: מלך ורדיועו. וסב לא חזר למכותי:
וימאסו

מסורת הש"ס

[illegible]

גליון הש"ס

תוס' ד"ה סלך וכו' תימה.
קושיא זו היא מאחר
הקדוש פ' וישב:

הגהות הב"ח

(א) נב' תנא נמי מוציא
לתחת: (ב) ישי' דיה
תחבו שיש נקיס
בארבורתי ותפסין:
(ג) דיה וקס' וי' על
גמולתיס ארבורתי
לתעל ודי: (ד) דיה רבי
תמדיה אומר י' לא
גרסין ליה בתוספתא:
(ה) דיה גמול וי' על ארס
והס' לו חד אמר מקורד
אמר: (ו) תיס' דיה
מק' וי' כפי גמולתי
ולשלם דלחם גרישין של
עצמי' דפסלתי: וי'ל
דנפסתי:

מוסף רש"י

הובא בסוף המסכת.

תורה אור השלם

1. שום תשים עליך מלך
אשר יבחר יי' אלהיך בו
מקרב אוֹתוֹךָ תשים עליך
מלך לא תוכל לחרת
עליך איש נָכְרִי אֲשֶׁר לֹא
אֶחָיוּהוּא: דברים י"ט טו
2. כי תבא אל הארץ
אשר יי' אלהיך נתן
לך וירשיתה וישבתה בה
ואמרת אשימה עלי מלך
ככל הגוים אשר עביתם:
דברים י"ז יד

3. וירע הדבר בעיני
שמואל כאשר אמרו
הנה לנו מלך לשפטנו
ויהפך שמואל אל ה'
שמואל א ח ו
4. והיו גם אנחנו ככל
הגוים ושפטנו מלכנו
ויקץ לפנינו ותלם את
מלכותנו: שמואל א ח ב
5. ויאמר כי יד על כס
מלך: למלכה לא בעמלק
מר דר' שמואל יט טו
6. וישב שלמה על
כסא יד למלך תחת
הארץ ארץ חמלם וישפטנו

אליו כל ישראל:
דברי הימים א כט כג
7. ועברתם את הירדן
ושיבתם בארץ אשר יי
אלהיכם מנחיל אהבם
הנחיה לכם מקבל אייכם
מסביב ושיבתם בשם:
הנה המקום אשר יבחר
שב המלך בביתו ויניח
הנה מתפסח ועד עזה בכל
א א 13. הנה משטו
מקבל עמל: חנה ב